

A folyó

Tandori Dezső

Rimbaud real

Egy képeskönyvre, Charville, fotók

*E könyvben Rimbaud ifjúkorának helyszíneképei vannak, feketén.
Egyáltalán nem számítok senki véleményére.
Egyáltalán nem várom, hogy bárki elolvassa. Ezt itt. Mások.*

*Feleségem, kutyánk, madarunk, Dömi Főmedvémmé,
akikkel együtt élek, együtt élünk,
számítani kénytelenek meglétéletemre (képzett szó),
kénytelen vagyok figyelembe venni elemi érdekeiket*

*Többet is, sajnós. Főleg Főmedvémmémmel mi lesz,
bár hát verébkénk is, kutyánk is egy-szál-akrobatákötélen úgy.
Ha én nem vagyok. Ezt gondoltam. S ma d.u. erre ébredtem.*

*A dolgok mélyén az erkölcsi kérdés ez az egyetlen egy:
jó, hogy bármire azt mondhatod: meghalni – ezért? és így?
Mert nincs a módnak megválasztása. Majd ezen még töprengök.*

*Mégis, ha egyszer erre rájössz: nem hűtlenség, nem rohadt
árulás irántuk, akik tőlem is függnék, így-úgy,
nem megfutamodás, ha nem vagyok többé. Nem meglétéletem van.*

*Aki akkor nincs többé, az nem én vagyok, nem az, akinek
nem lett volna szabad nem lennie, annak az illetőnek,
aki akkor vagyok-és-nem-vagyok semmi fél-léte, erkölcskérdése.
Mások meg nincsenek is.*

Kerekés halálos éggy
a tájban

Rimbaud kontra

Mi utat ezzel, mit jársz?

*Az az elemi erő, ami nemlétre átjár, megáll,
ne tudnád, az első szívdobbanásnál, fingásnál,
sóhajnál, bőfögésnél, sírásnál, megdőbbenésnél és
akaratlan takonyevésnél, az első pocsolóbatoccsanásnál,
az első bazmeganyádnál, az első könnycsepp letörlésnél
egy másik arcról, az első szájszagárasztásnál, fosásnál,
az első átkarolásnál, a mellészarás első köv. feltörlésénél,
az első falnakmenésnél, az első baszod-teled-tavaszkod-nyarad
Babits-gyalázásnál, az első Kosztolányi-torokmetszés-fájásnál,
mely tiéd, a fejedről az első korpakaparásnál megáll az az elemi erő.*

*Mert nem az erő teszi a történést, nem is a cselekvés, a gáz
egyszerre
robban be, a körte egyszerre ég ki és vágja le az egész lakás villanyát.
Mehalt anyád, meghalt apád, egy születést nem, te sem hagytál,
itt vagy most már-nem-kért madaradnál, akinek minden napját megretteged,
harmincadik madárévedben mindened, mindenkijeid egyike. Villanyborotva
és versgépelés hangjára énekel. Nem működik valami nagyon a fél lába.
Te két kezre vagy nyomorékféle. Senkihez közöd. Bizony. Van közöd, jó,
volna is valakihez, de a másik versben soroltakon kívül, legyünk
elemi erőben, senkihez. Aztán mégis az első gesztusra, mely több-tusa,
egy-egy levélre, de csak egyre-egyre, a Tiszatájra, a Forrásra, az És-re
és-és-és a sornak nincs vége, mint Medve Gábor Ottliknál azt kezded
mondani, hát meg is halnék, ha valami bajuk esne. De őket sem kéred
fohász védelmedre. Ez van egy időtől kezdve. Kedvvel csak véged járod.*

„...az élet reálját”

*Bajor kenyeret, kis sajtot hozok haza ma, egy fej salátát,
az élet reáltanodájából az élet reálját,
és betemeti hamarost a hó Rimbaud táját, halálos ágyát.*

*Elteszi magát jövőre a rost
közt, ami él, a Kosztolányi-haraszt alatt,
már nincs, mit bárkinek elmondani akarnék, nem sebtapasz*

*semmi tapasztalat. Ma ébredtem a fogínygyulladásra,
s hogy eddig csak képzelt mása
volt mondogatása.*

*Talán bort is hozok, most van egy jó leosztás,
nyilván az eladhatatlant palackozták,
de elmegy, csak én nem tudom, hova megyek ezzel, módját*

*tudjuk lassan csak mindennek, és a rostok között
támadnak könyvnyi, folyóiratbarátnyi, váratlan kis kiadói öt,
hat hónapra odavilágító fénykőzők.*

*Aztán kihúnyanak, vagy épp maradnak, és ott sunnyad,
hogy semmit senkinek, mondani többé, vagy csak elszunnyadt
ez, hadd aludjon szegényem, én vagyok az, én sem, múlnak*

*...mik is? mindentmondani nem tudok többé így egyben,
a semmitmondást sosem szerettem, csak magam túl magasra vettem.
S most ez sem.*

Kerekes küt + Kondor

